NORAKSTS
Lieta Nr.A42511209
A04720-10/35

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Liepājā, 2010.gada 22.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Blūma,

piedaloties pieteicējam *E.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *E.G.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2008.gada 25.novembra lēmuma „Par sūdzības (iesniegums) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PB 627403-1" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs *E.G.* 2008.gada 29.decembrī Administratīvajā rajona tiesā iesniedzis pieteikumu, kurā lūdzot atcelt Valsts policijas Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes (turpmāk – Liepājas PRPP) Kārtības policijas biroja priekšnieka 2008.gada 25.novembra lēmumu „Par sūdzības (iesniegums) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PB 627403-1" (turpmāk arī – Lēmums). Ar Lēmumu atstāts negrozīts 2008.gada 23.septembrī Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PB 627403 (turpmāk arī – Protokollēmums), kurā konstatēts, ka pieteicējs 2008.gada 23.septembrī Liepājā, pa O.Kalpaka ielu virzienā no Siļķu ielas vadījis transportlīdzekli ar braukšanas ātrumu 78 km/h pie maksimāli atļautā ātruma 50 km/h, par ko pieteicējam piemērots administratīvais sods Ls 30 apmērā.

Pieteicējs pieteikumā norāda, ka Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors pēc pieteicēja automašīnas apturēšanas, nestādoties priekšā un neinformējot par apturēšanas iemesliem, pieprasījis pieteicējam nepieciešamos dokumentus un devies uz policijas automašīnu, bet pēc desmit minūtēm atgriezies ar gandrīz pilnībā sastādītu Protokollēmumu un paziņojis, ka pieteicējs tiek sodīts par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu. Inspektora runas veids pieteicējam licis noprast, ka viņu var sodīt arī par neizdarītiem pārkāpumiem. Turklāt inspektors nelabprāt pieteicējam atļāvis iepazīties ar Protokollēmuma saturu un ierakstīt tajā pieteicēja iebildes.

Protokollēmumā norādīts, ka pieteicējs sodīts trīs reizes, lai gan uz Protokollēmuma sastādīšanas brīdi pieteicējam reģistrētu sodu nav bijis. Turklāt nav norādīts, kādu Ceļu satiksmes noteikumu normu pieteicējs pārkāpis.

Pieteicējs uzskata, ka sodīts nepamatoti, jo nav pierādīts, ka viņš apdzīvotā vietā pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu vairāk kā par 21 km/h. Policijas darbinieks nav uzrādījis radara rādījumu, nav izskaidrojis LAPK 260.pantā noteiktās tiesības un pienākumus, netika vērtēti atbildību mīkstinoši apstākļi un LAPK 32.pantā noteiktie vispārīgie soda uzlikšanas nosacījumi.

[2] Atbildētājs paskaidrojumā tiesai norāda, ka pieteikumu neatzīst, balstoties uz turpmāk norādītiem argumentiem.

[2.1] 2008.gada 23.septembrī ap plkst.08.00 Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākie inspektori *V.Ž.* (turpmāk arī - *V.Ž.*) un *Z.Ģ.* (turpmāk – *Z.Ģ.*) ar dienesta transportlīdzekli veica atļautā braukšanas ātruma kontroli ar mērierīci (radaru) „Genesis II Select" Nr.G2S18652 un fiksēja pretim braucoša transportlīdzekļa braukšanas ātrumu, kas bija 82km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50km/h. Pēc Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma fiksēšanas transportlīdzeklis tika apturēts un *V.Ž.* piegāja pie transportlīdzekļa vadītāja, stādījās priekšā nosaucot vārdu, uzvārdu, ieņemamo amatu un izskaidroja apturēšanas iemeslu, kā arī palūdza uzrādīt vadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību. Pēc dokumentu pārbaudes pieteicējs tika informēts, ka viņam tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu.

[2.2] Protokollēmumā ir norādīts, ka pieteicējs gada laikā administratīvi sodīts ir trīs reizes. Pārbaudot Iekšlietu ministrijas Informācijas centra datu bāzes, Liepājas PRPP konstatējusi, ka pieteicējs gada laikā administratīvi sodīts trīs reizes, bet minētie administratīvie sodi nav saistīti ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu.

[2.3] Transportlīdzekļa ātruma kontroles kārtību nosaka Ceļu satiksmes likums, kura 43.[4]pants (2008.gada 1.jūnija likuma redakcijā) noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm, līdz ar to ātrums fiksēts ar mērierīci (radaru) „Genesis II Select" Nr.G2S18652, kura ir metroloģiski pārbaudīta un to atļauts izmantot Valsts policijas struktūrvienībās, ko apliecina verificēšanas sertifikāts Nr.E2392V08.

Tiesību normas, kas regulē braukšanas ātruma ievērošanas kontroli, kā arī citas normas nenoteic policijas amatpersonu pienākumu uzrādīt autovadītājam ātruma kontroles mērierīces rādījumus, proti, ātruma kontroles leģimitāte netiek saistīta ar tādu nosacījumu kā ātruma mērījuma rezultāta uzrādīšana autovadītājam.

[2.4] Lietas izskatīšanas laikā netika konstatēti fakti, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, līdz ar to nav pamata apšaubīt policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu.

[3] Pieteicējs tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, balstoties uz pieteikumā minētajiem apsvērumiem, papildus norādot, ka iepriekš strādājis Liepājas PRPP par juristu un ir gatavojis juridiskus atzinumus par policistu veiktajiem pārkāpumiem. Tādēļ pieteicējs uzskata, ka tieši darbs policijā bijis par iemeslu tam, kādēļ pieteicējs sodīts. Tāpat pieteicējs lūdza ņemt vērā, ka šaubas tulkojamas par labu pārkāpējam.

Atbildētāja pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. 2010.gada 15.oktobrī plkst.10.02 tiesā pieņemta Kurzemes reģiona pārvaldes pārstāves telefonogramma, kurā atbildētāja pārstāve informē, ka sakarā ar aizņemtību darbā nevarēs ierasties uz tiesas sēdi 2010.gada 15.oktobrī plkst.11.30 un lūdza izskatīt lietu bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmajai daļai, tiesa var sākt lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. Tiesa, konstatējot, ka nepastāv Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētie apstākļi, nolēma izskatīt lietu bez atbildētāja pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[4] Ar pārsūdzēto Lēmumu pieteicējs ir sodīts par LAPK 149.[8] panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Par pārkāpumu pieteicējam piemērots naudas sods Ls 30 apmērā.

[4.1] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par faktiskajiem apstākļiem, proti, ka pieteicējs 2008.gada 23.septembrī plkst.08.00 vadīja transportlīdzekli Volvo S60, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Liepājā, pa O.Kalpaka ielu virzienā no Siļķu ielas uz Flotes ielu, - vietā, kas apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums".

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs vadīja automašīnu ar ātrumu 82 km/h (iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 78 km/h), vietā, kur maksimālais atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h, tas ir, vai pieteicējs ir izdarījis pārkāpumu, par kuru ir paredzēta atbildība LAPK 149.[8] panta sestajā daļā.

[4.2] Lēmums, kas ir pieteicējam nelabvēlīgs administratīvs akts, ir pamatots ar Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 114.punktu, kas noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h.

CSN 298.12. punkts noteic, ka 518.zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā ir spēkā šo noteikumu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību apdzīvotās vietās. Saskaņā ar LAPK 149.[8] panta sesto daļu (*redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi)* par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h, ja tas izdarīts apdzīvotā vietā transportlīdzekļu vadītājam uzliek fiksētu naudas sodu Ls 30 apmērā.

Līdz ar to tiesai konkrētajā gadījumā ir jānoskaidro, vai pieteicējs ir pārsniedzis pieļaujamo braukšanas ātrumu, kādi pierādījumi to apstiprina, kā arī vai šie pierādījumi ir pieļaujami, lai varētu apstiprināt lietā konstatētos faktus.

[5] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[5.1] 2008.gada 23.septembrī plkst.08.04 Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *V.Ž.* pieteicējam sastādīja Protokollēmumu un uzlika naudas sodu Ls 30 apmērā *(lietas 10.lapa).*

Sākotnējā lēmumā konstatēts, ka pieteicējs 2008.gada 23.septembrī plkst.08.00 vadīja transportlīdzekli Volvo S60, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Liepājā, pa O.Kalpaka ielu virzienā no Siļķu ielas uz Flotes ielu ar ātrumu 82 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci (radaru) „Genesis II

Select" Nr.G2SI8652, kura pieļaujamā kļūda ir +/- 4 km/h. Faktiskais braukšanas ātrums noteikts 78 km/h. Līdz ar to atļautais braukšanas ātrums pārsniegts par 28 km/h un pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts. Atbildība par pārkāpumu paredzēta pēc LAPK 149.[8] panta sestās daļas.

[5.2] Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *V.Ž.* paskaidrojumā norāda, ka 2008.gada 23.septembrī ap plkst. 08.00 kopā ar jaunāko inspektoru *Z.Ģ.* Liepājā, O.Kalpaka ielā veikuši atļautā braukšanas ātruma kontroli, kad ticis fiksēts pretim braucoša transportlīdzekļa Volvo S60, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, braukšanas ātrums 82 km/h. Transportlīdzeklis apturēts un *V.Ž.* piegājis pie transportlīdzekļa vadītāja, stādījies priekšā nosaucot vārdu, uzvārdu, ieņemamo amatu un izskaidroja apturēšanas iemeslu un lūdzis uzrādīt vadītājam vadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību. Pēc tam *E.G.* informēts, ka viņam tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu un viņam būs jāuzgaida savā transportlīdzeklī. Pēc administratīvā pārkāpuma protokola PB 627403 sastādīšanas, *V.Ž.* ar tā saturu iepazīstinājis *E.G.*, kurš jautājis, kādēļ viņam nav uzrādīts ar mērierīci fiksētais viņa braukšanas ātrums, uz ko *V.Ž.* atbildējis, ka mērierīce (radars) ,,Genesis II Select" dienesta transportlīdzeklī ir uzstādīts stacionāri, sakarā ar ko, nepieaicinot pie dienesta transportlīdzekļa, nav iespējams fiksēto mērierīces mērījumu uzrādīt *(lietas 21.lapas otra puse).*

[5.3] Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *Z.Ģ.* paskaidrojumā norāda, ka 2008.gada 23.septembrī patrulējis kopā ar jaunāko inspektoru *V.Ž.* Ap plkst.08.00, braucot pa O.Kalpaka ielu virzienā no Flotes ielas uz Siļķu ielu pretim braucošam transportlīdzeklim fiksēts braukšanas ātrums ar mērierīci (radaru) ,,Genesis II Select" 82 km/h, videoiekārta „Infinity" tehnisku iemeslu dēļ tobrīd nav darbojusies. Dienesta transportlīdzeklim ieslēgtas zilas krāsas bākugunis un dienesta transportlīdzeklis apturēts ielas labajā pusē. *V.Ž.* apturējis transportlīdzekli Volvo S60, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*. *Z.Ģ.* palicis sēdēt dienesta transportlīdzeklī un redzējis, ka *V.Ž.* pieiet pie apturētā transportlīdzekļa vadītāja un sāk sarunu ar automašīnas vadītāju, nekas nav liecinājis par to, ka *V.Ž.* un *E.G.* starpā notiktu asa vārdu pārmaiņa. Atnācis atpakaļ *V.Ž.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un pēc tam ar tā saturu iepazīstināja *E.G. (lietas 21.lapa).*

[5.4] 2008.gada 25.novembrī Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja priekšnieks, izskatot pieteicēja sūdzību, pieņēma Lēmumu atstāt 2008.gada 23.septembrī pret *E.G.* pieņemto lēmumu Nr.026/PB 627403 negrozītu *(lietas 10. – 13.lapa).*

[5.5] Saskaņā ar Latvijas Nacionālā metroloģijas centra atkārtotās verificēšanas sertifikātu Nr.E2392V08, kas izsniegts 2008.gada 17.septembrī, radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei „Genesis II Select" Nr.G2SI8652 atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām. Sertifikāts derīgs līdz 2009.gada 16.septembrim *(lietas 26.lapa).*

[6] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, ar protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, ar pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto).

Līdz ar to par pierādījumiem šajā lietā var kalpot Protokollēmumā konstatētais *(lietas 9.lapa),* Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunāko inspektoru *V.Ž.* un *Z.Ģ.* paskaidrojumi *(lietas 21.lapa),* pieteicēja paskaidrojumi un braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

[7] Ceļu satiksmes likuma 43.[4] pants noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Valsts policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Tādējādi ātruma mērierīces lietošana no policijas darbinieku puses, lai noteiktu automašīnas kustības ātrumu, ir tiesiska.

Pieteicēja vadītās automašīnas Volvo S60, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ātrumu policijas inspektors fiksēja ar radaru „Genesis II Select" Nr.G2SI8652. 2008.gada 17.septembrī Latvijas nacionālais metroloģijas centrs ir izsniedzis atkārtotās verificēšanas sertifikātu Nr.E2392V08, radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei „Genesis II Select" Nr.G2SI8652 atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām. Sertifikāts derīgs līdz 2009.gada 16.septembrim [5.5].

Tādējādi tiesa secina, ka administratīvais pārkāpums 2008.gada 23.septembrī ir fiksēts ar tehnisko līdzekli, kura mērījumi kā pierādīšanas līdzeklis atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

[8] Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 15.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-248/2007 19.punktā ir norādījis, ka par pierādīšanas līdzekli administratīvā pārkāpuma lietā atzīstams jebkurš dokuments (rakstveida pierādījums), tostarp policijas amatpersonu dienesta ziņojums, ja tas satur informāciju par attiecīgajā lietā noskaidrojamiem apstākļiem.

Senatoru kolēģija 2008.gada 12.novembra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr.SKA-647/2008 norādīja, ka arī administratīvā pārkāpuma protokols saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta otro daļu ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

[8.1] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto, tiesa konstatē, ka tajā dots īss notikuma apraksts – kādā laikā un vietā norisinājusies darbība, kas bijis transportlīdzekļa vadītājs, kāda normatīvā akta prasības ir pārkāptas. Pieteicējs tika informēts par viņa izdarītā pārkāpuma raksturu un būtību.

[8.2] Izvērtējot policijas darbinieku ziņojumos norādīto, tiesa konstatē, ka attiecībā par pieteicēja automašīnai fiksēto braukšanas ātrumu 82 km/h (ņemot vērā pieļaujamo kļūdu (+/-4 km/h), 78 km/h), dienesta ziņojumos aprakstītais sakrīt ar Protokollēmumā norādīto - nav konstatējamas pretrunas. Tiesai nav pamata apšaubīt *V.Ž.* un *Z.Ģ.* paskaidrojumos ([5.2] un [5.3]) sniegtās ziņas, jo tas apstiprinās ar lietas materiāliem, īpaši ar administratīvā pārkāpuma protokolu [5.1].

[8.3] Tiesas sēdē pieteicējs norādīja, ka iepriekš strādājis Liepājas PRPP par juristu un viens no pieteicēja pienākumiem bija policijas darbinieku rīcības juridiskais izvērtējums viņu pārkāpumu gadījumos. Tādēļ pieteicējs uzskata, ka tieši darbs policijā bijis par iemeslu viņa sodīšanai.

Tiesa konstatē, ka pieteicējs ne administratīvās lietas izskatīšanas laikā iestādē, ne arī lietas iztiesāšanas gaitā tiesā nav iesniedzis pierādījumus, kas apstiprinātu, ka policijas darbinieku sastādītajā Protokollēmumā un paskaidrojumos norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi neatbilst patiesībai.

Tādējādi tiesa dod priekšroku policijas sniegtajām ziņām un iesniegtajiem pierādījumiem, ka pieteicēja vadītās automašīnas ātrums bija vismaz 78 km/h.

Šāda tiesas nostāja izriet no tā, ka valsts pārvaldei, tas nozīmē – arī atsevišķai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu *(Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa)*. Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu personīgi ieinteresēti sastādīt pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus, tāpat tiesa konstatē, ka policijas darbinieku paskaidrojumos nav konstatējamas pretrunas par lietas faktiskajiem apstākļiem un citiem pierādījumiem lietā.

Administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.AA 666-05/5 15.1.punktu*).

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa kritiski vērtē pieteicēja pieteikumā un tiesas sēdē minētos apstākļus par policijas darbinieka neobjektivitāti, kā arī par lietas faktiskajiem apstākļiem, jo pieteicēja paskaidrojumi ir pretrunā citiem pierādījumiem lietā.

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir ticami, pieļaujami un uz konkrēto lietu attiecināmi, lai atzītu pieteicēju par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[9] Attiecībā uz pieteicēja pieteikumā norādīto argumentu, ka Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors nav stādījies priekšā, nav informējis pieteicēju par apturēšanas iemesliem, inspektora runas veids pieteicējam licis noprast, ka viņu var sodīt arī par neizdarītiem pārkāpumiem un inspektors nelabprāt pieteicējam atļāvis iepazīties ar Protokolalēmuma saturu un ierakstīt tajā pieteicēja iebildes, tiesa norāda turpmāk minēto.

Lietas materiālos nav pierādījumu, kas apliecinātu pieteicēja norādītos apstākļus. Turklāt tiesa konstatē, ka Protokollēmumā pieteicējs pašrocīgi ierakstījis, ka protokolā rakstītajam nepiekrīt un, ka viņam netika uzrādīts radara mērījums, kas norāda uz to, ka pieteicējam nav liegtas tiesības iepazīties ar Protokollēmuma saturu un ierakstīt tajā savas iebildes par to.

[10] Pieteikumā norādītie iebildumi par to, ka pieteicējam nav izskaidrotas tiesības un pienākumi, pat ja tie būtu pamatoti, nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Tiesa norāda, ka katrā konkrētā gadījumā ir jāņem vērā, vai noteikto tiesību neizskaidrošana liegusi personai saprast lietas faktiskos apstākļus, lai pienācīgi realizētu savas tiesības, proti, vai konkrētajā lietā pieteicējam ir tika liegtas iespējas izmantot savas tiesību normās garantētās tiesības. Tiesa konstatē, ka, apstrīdot Protokollēmumu augstākai iestādei, pieteicējam netika liegtas tiesības savā sūdzībā norādīt visus sev svarīgos argumentus, un iestāde, izskatot pieteicēja sūdzību, pēc būtības ir izvērtējusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un pieņēmusi lietā pārsūdzēto Lēmumu.

Tādējādi, ņemot vērā konstatēto, tiesa nesaskata, ka konkrētās lietas ietvaros būtu konstatējams LAPK 260.pantā noteikto tiesību pārkāpums un pieteicējs nebūtu sapratis par kādu pārkāpumu viņš tiek saukts pie administratīvās atbildības.

Kā izriet no lietas materiāliem, iestāde 2008.gada 27.oktobrī ir saņēmusi pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu un izskatījusi to pēc būtības. No minētā tiesa secina, ka pieteicējs ir izmantojis savas tiesības apstrīdēt Protokollēmumu un tas norāda, ka viņš ir sapratis, ka tiek saukts pie administratīvās atbildības par Protokollēmumā konstatēto pārkāpumu.

Turklāt tiesas sēdē pieteicējs norādīja, ka tiesības viņam tika izskaidrotas, taču viņam nebija iespēju tās realizēt.

Tiesu praksē ir atzīts, ka pieļauto procesuālo pārkāpumu dēļ administratīvais akts ir atceļams tikai tad, ja attiecīgais procesuālais pārkāpums ietekmē arī administratīvo aktu pēc būtības, tas ir, ja ir iespējama cēloņsakarība starp procesuālās normas pārkāpumu un procesa rezultātu.

[11] Pieteicējs norāda, ka, pieņemot lēmumu, nav vērtēti atbildību mīkstinoši apstākļi un nav ņemti vērā LAPK 32.pantā noteiktie vispārīgie soda uzlikšanas nosacījumi.

Ar Lēmumu pieteicējam piemērots naudas sods Ls 30 apmērā, tātad atbilstoši LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā noteiktajai sankcijai.

LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. APL 65.panta pirmā daļā noteic, ja piemērojamajā tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu

administratīvo aktu, līdz ar to likumdevējs nav paredzējis iespēju vērtēt lietderības apstākļus vai atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus attiecībā uz soda apmēru.

Konkrētajā gadījumā, atbildētājam konstatējot, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, vairs papildus nebija jāizdara nekādi citi lietderības apsvērumi, bet bija jāizdod obligātais administratīvais akts par pieteicēja sodīšanu ar naudas sodu Ls 30 apmērā, jo LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā noteikta konkrēta sankcija – naudas sods Ls 30 apmērā, kas šajā gadījumā arī tika piemērots.

Ja LAPK noteic konstantu soda veidu un apmēru, iestādei, konstatējot administratīvā pārkāpumu, vairs nepastāv rīcības brīvība jautājumā par soda piemērošanu un piemērojamā soda apmēru, tātad soda apmēru neietekmē pārkāpuma raksturs un citi pārkāpēja vainu un atbildību raksturojošie lietas apstākļi, kas noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā.

[12] Attiecībā uz pieteicēja norādīto, ka inspektors atteicies pieteicējam uzrādīt pierādījumus, tiesa norāda turpmāk minēto.

Tiesas ieskatā, ja persona uzreiz izsaka policijas darbiniekam šaubas par fiksētā ātruma pareizību un lūdz uzrādīt radara mērījumu, policijas darbiniekam būtu lietderīgi uzrādīt personai mēraparāta mērījumu ar fiksēto ātrumu, lai izslēgtu personas šaubas par mēraparāta fiksēto braukšanas ātrumu. Tomēr ātruma mērierīces rādījuma uzrādīšana tiesību normās nav paredzēta kā obligāts nosacījums administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai. Tādējādi radara rādījuma neuzrādīšana nav atzīstama par būtisku procesuālo tiesību normu pārkāpumu.

[13] Pieteicējs norāda, ka Protokollēmumā nav norādīts, kādu Ceļu satiksmes noteikumu normu pieteicējs pārkāpis.

Tiesa no minētā secina, ka Protokollēmumā nav norādīts uz konkrētas tiesību normas, tas ir, Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta pārkāpumu. Tajā pašā laikā tiesa atzīst, ka Protokollēmuma tekstā konkrētais pārkāpums (darbības) ir norādīts. LAPK 149.^{8} panta sestajā daļā ir paredzēta administratīvā atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h, ja tas izdarīts apdzīvotā vietā.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka, lai arī iestāde protokolā uz konkrēto tiesību normu tieši nav atsaukusies, tā ir norādījusi uz LAPK 149.^{8} panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, tāpēc nepieciešams vērtēt, vai personas darbības

atbilst Protokollēmumā norādītajam un, vai persona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktā un LAPK 149.[8] panta sestajā daļā.

[14] Tiesa piekrīt pieteicēja viedoklim, ka publisko tiesību jomā strīdā ar valsti, tostarp administratīvā pārkāpuma lietā, šaubas tulkojamas par labu indivīdam.

Tomēr, tiesa norāda, ka minētais princips nenozīmē, ka tiesai vienmēr jāspriež par labu personai. Šāda principa piemērošanas priekšnosacījums ir tādu pierādījumu esamība, kas vienlīdz apstiprina gan personas, gan iestādes apgalvojumus un tiesai nav citu pierādījumu, kas pastiprinātu viena vai otra dalībnieka teikto.

Konkrētajā gadījumā nav pamata runāt par šaubām, bet gan par pierādījumu novērtēšanu to kopsakarā. Konkrētajā gadījumā pieteicēja sniegtajām ziņām par faktiem nav dodama priekšroka salīdzinājumā ar policijas darbinieku sniegtajām ziņām par faktiem, jo pieteicēja apgalvojumus, ka viņš nav pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, kā tas fiksēts Protokollēmumā un to, ka pieteicējam ir naidīgas attiecības ar inspektoru *V.Ž.* neapstiprina citi pierādījumi.

[15] Ņemot vērā minētos apsvērumus, tiesa atzīst par pierādītu, ka pieteicējs pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu par 28 km/h, vietā, kur atļautais braukšanas ātrums bija noteikts 50 km/h.

Nav strīda, ka pieteicējs ir perona, kas saskaņā ar LAPK 149.[8] panta sesto daļu saucama pie atbildības par attiecīgo administratīvo pārkāpumu – proti, transportlīdzekļa vadītājs. Pieteicējam piemērots sods Ls 30 apmērā, proti, vienīgā sankcija, ko iespējams piemērot saskaņā ar LAPK 149.[8] panta sesto daļu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2008.gada 25.novembra lēmums „Par sūdzības (iesniegums) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PB 627403-1" ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

[16] Tiesa, pamatojoties uz procesuālās ekonomijas principu, nevērtē pārējos lietas materiālos ietvertos apsvērumus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt E.G. (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2008.gada 25.novembra lēmuma „Par sūdzības (iesniegums) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PB 627403-1" atcelšanu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2008.gada 25.novembra lēmumu „Par sūdzības (iesniegums) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PB 627403-1".

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) S.Blūma

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese S.Blūma
Liepājā, 2010.gada 22.oktobrī.